

Сама Аѳина подъ вида на мома, коя то носеше кофа съ вода, показала му пѣтя кѣмъ царскія дворець, дѣто сичко лѣщяло отъ злато и сребро. Одиссей са приближилъ до царица та, която сѣдѣла до огъня и като допрѣлъ до колѣнѣ тѣ ѳ, молялъ ѣъ да го приеме като гостъ. И до като получи отвѣтъ сѣдѣлъ въ кѣта; но влѣзаль самъ си царь Алкиной и го повелъ да сѣдне на великолѣпнень столъ. Отъ тогасъ на Одиссея зели да въздаватъ царски почести и можеше да живѣе въ двореца на царя Алкиной като въ собственыя си.

Въ честь на чужеземныя гостъ, устроишѣ игры и веселы праздницы. Тогасъ са евилъ пѣвецъ, — и пѣялъ той пѣсни за боѣве тѣ подъ Троя, за дървеныя конь, чрезъ кой то презехѣ крѣпость та, и за мѣдрость та на Одиссея. Никой не мыслялъ, че самъ си герой тѣ на троянска та война присѣтствовалъ тука. Но кога то заченѣли да молятъ Одиссея за да прикаже нѣщо, — герой тѣ съ сѣ сърце за хортувалъ. Той приказалъ за сичко що са случило съ него подиръ паданье то на Троя доро до стигванье то му въ острова на Феацы тѣ. Присѣтствующи тѣ съ удивленіе и въсторгъ слушали неговы тѣ прикаски и като са свърши прикаска та, дълбоко мълченье настанѣ помежду имъ. Тогасъ Алкиной станѣлъ и рекѣлъ: „Блазѣ ти, най благородный отъ гости тѣ, кои то до сега са влѣзвали подъ покрыва на царскія мой домъ! Ты си дошълъ при мене и азъ са надѣѣъ, че нѣма вече да са губишѣ по пѣтя и скѣро ще стигнешѣ въ отечество то си. Ный не смы оскудны отъ кораби и отъ добры гребцы. Но по напредъ ный искамы да та даримъ. Въ искусно-изработено сѣндѣче са натуряны вече за тебе великолѣпны одежды, и съ тѣхъ златы кофички и чаши. При сичко туй, нека сѣкій отъ насъ притури по единъ треножникъ и умивалникъ. И като принесемъ жертва на Зевеса, ты можешѣ съ миромъ да си трѣгнешѣ.“

Тѣзи думы аресали на сички тѣ царѣе и гости. На другія день феацы тѣ донесли дарове тѣ си на корабя,